

Doodshoofden en geraamten van lijken in Tungelroy

Kanton Weert 2 september 1905

P. Lammeretz

Tungelroy. De heer P. Leijssen, op den Driehoek, gelegen tusschen den Heerenhof en den Hillenhof, bezig zijnde met het graven der fundamenten van een nieuw te bouwen huis, vond aldaar eene menigte groote doodshoofden en verschillende geraamten van lijken, alsmede eenige fundamenten eener oude kapel, die afgebroken is den 24 October van het jaar 1792, die tot aan het altaar 37 voet lang en 18 $\frac{1}{2}$ voet breed was, die ruim twee eeuwen, gestaan had. Ten dien tijde werd Tungelroy bediend door een geestelijke uit Weert, zooals ten jare 1670, door Andreas Wouters, die verplicht was aldaar op vaste dagen de H. Mis te komen lezen in deze kapel, waarvoor hy eenige inkomsten der bebouwde akkers en een weinig geld ontving. De eerste steen van de thans bestaande kerk werd den 31 October van hetzelfde jaar (1792) gelegd, nadat het kapittel van Maastricht de vele moeilijkheden, die toen bestonden tusschen de inwoners van het Theurke en die der Pelmerschheide, had uit de weg geruimd.

Ten jare 1784 kreeg eerst Tungelroy een Deservitor en werd hem het thans bestaande woonhuis gebouwd.

Hoe en wanneer deze lijken aldaar op deze Driehoek zijn begraven is ons onbekend, wijl Tungelroy eerst het recht van begraven ontving ten jare 1863; toch zeker is het, dat deze lijken meer dan ruim eene eeuw aldaar liggen, en dat deze Driehoek vol van lijken is.

Merkwaardig is het, dat deze lijken niet diep liggen en dikwijls boven elkander, waarschijnlijk kunnen deze begraven zijn ten tijde der woelingen in ons stadje Weert, omdat men doodshoofden met stukken ijzer vindt. Wanneer deze Driehoek geheel wordt weggegraven, zal er nog veel te voorschijn komen.

Aanvulling Paul Lammeretz:

Het artikel stelt dat het hun onbekend is wanneer deze lijken daar zijn begraven. Echter, er is bekend dat er lijken begraven werden. In 1668 werd er een aanklacht ingediend tegen kapelmeester Peter Hillen. De hoorzitting was op 23 maart 1668 waarbij hem ten laste werd gelegd dat hij de niet naar behoren functioneerde, dat hij begrafenissen van kinderen had gehouden in de kapel, terwijl dit niet mocht, dat de pastoor van Weert hiervan niet op de hoogte was, dat hij wist dat het niet geoorloofd was begrafenissen te houden in de kapel, dat de kinderen niet begraven hadden mogen worden op niet geconsecreerde aarde, dat de heer Pastoor zijn plicht niet heeft kunnen nakomen om de kinderen in de begrafenisboeken van de kerk op te nemen.

De conclusie was dat Peter Hillen gestraft moest worden en dat hij de namen van de overleden kinderen door moest geven aan de pastoor van Weert, die in de kapel van St. Barbara begraven zijn zonder kaars en kruis. Bovendien moest hij de stola-rechten (betaling aan de pastoor) én de proceskosten zelf betalen.